

GOTHARD

Anguilla

ANGUILLA SEMI-SOBEREIGN STATE,
THE 14 BARBUDAS TRUST SPONSORED COLONIES.

Anguilla
Anguilla

Anguilla
Country
Official Language
Capital
Population
Area
GDP
GDP per capita
Currency
Government
Religion
Independence
National Day
Time Zone
Internet Domain
Phone Number

Coat of Arms
The coat of arms of Anguilla is a shield supported by two fish. Above the shield is a crown and a banner with the motto 'UNION IS STRENGTH'.

Government
The Anguilla Government is headed by the Governor, who is appointed by the British monarch. The Governor is assisted by the Administrator, who is appointed by the Governor. The Administrator is assisted by the Secretary of the Government. The Government consists of the Administrator, the Secretary of the Government, and the Ministers of the Government. The Ministers of the Government are appointed by the Administrator. The Government is responsible for the day-to-day running of the island.

Religion
The majority of the population of Anguilla are Christians. The most common denominations are the Roman Catholic Church, the Anglican Church, and the Methodist Church. There are also smaller denominations such as the Baptist Church and the Seventh Day Adventist Church.

Independence
Anguilla became a self-governing colony in 1980. It is a semi-sovereign state within the Commonwealth of Nations.

Vážení a milí farníci, máme za sebou tři roky Modlitby za (bezpečný) svět, což v praxi znamená, že jsme se mohli modlit už za 36 územních celků, na nichž v různých podmínkách a politických systémech žijí lidé, kteří by pro nás věřící nikdy neměli být cizinci, od nichž si máme držet distanc a jejichž osud nás nijak nezajímá. O křesťanech se právem říká, že jsou to lidé Bible, tedy aspoň podle víry by tomu tak mělo být. V Božím Slovu totiž máme hledat a nalézat odpovědi skutečně na všechny životní situace i otázky, včetně toho, jak se chovat k jiným národům, kdo je vlastně pro nás bližní a co si počít, když někteří jedinci anebo i celé národy jsou vůči nám naladěni nepřátelsky. Občas totiž můžeme nabýt nikoli pocitu, ale téměř jistoty, že nám to všechno zodpoví zdravý rozum, a tím je to vše jasné. Pomínu jistotu, že právě náš či můj rozum je zdravý, a zaměřím se několika slovy na argumentaci rozumem. Kdyby byl rozum nejlepším vodítkem pro život a jeho komplikované projevy ve vztazích, člověk by druhému člověku neměl důvod odpouštět a zapomínat na způsobené zlo, protože je rozumné žádat po něm veškerou nápravu způsobené škody, a to nejen materiální, ale i duševní. Kdybychom se měli řídit pouze rozumem, bylo by správné od těch, kteří nám nejsou zrovna blízcí, anebo dokonce nám z nějakého, občas i bližší nespécifikovaného, důvodu vadí, se zkrátka distancovat, nemít s nimi dle možností nic společného.

Já vím, teď se někdo ze čtenářů může zastavit (moje dvojitá naivní představa – jednak že tento úvodník někdo čte a jednak že nad tím, co čte, ještě uvažuje) a přemýšlet (další moje naivita), co je na tom vlastně špatného, protože přesně tak se mnozí řídíme a neshledáváme na tom nic závadného.

Jenomže pokud budeme rozumní, dokážeme vidět i dál než za práh vlastního domu, a pokud budeme upřímní, dokážeme si přiznat i to, že právě tyto rozumné postoje v komunitním, nebo dokonce i globálním měřítku vedou k tomu, že jednotlivé skupiny lidí, chceme-li národy či státy, začnou (nejdříve slovně, pak požadovačně, a když to nepůjde touto cestou, nakonec klidně i zbraněmi) útočit na ty druhé v domnění, že si pouze berou to, co jim náleží. Anebo v tom kvazilepším případě budou ignorovat jiné národy či státy, které ať už z vlastní viny, anebo shodou okolností začnou být v něčem nepřijemnými: nedodávají včas energii nebo součástky, ubírají nám z hrubého domácího produktu nebo obsazují část území, které jsme si vykolíkovali jako naše vlastní.

Teď bych ale byl rád, kdybychom si to opravdu přečetli ještě jednou. Protože právě to se děje. A to dokonce u nás, v nás, kteří se hlásíme ke křesťanství, a to jak v rovině osobní, tak i komunitní, protože výše zmíněné postoje jménem křesťanství hlásá nejen vůdce národa, či dokonce vrcholný představitel státu.

Může tedy něco tento proces, jenž se může velmi rychle rozšířit do geopolitického prostoru, v kterém žijeme, a dokonce i na území celé planety, zastavit? Ale ano, živá víra v Boha a v Jeho kritéria. Zastavit se a odpustit způsobené křivdy, začít od začátku, nevyhýbat se těm, kteří nám jsou nepřijemní, ale naopak milovat je a sdílet jejich problémy a těžkosti, a to nejen morálně, manifesty, ale reálně a materiálně.

A na začátku toho je modlitba. Kdokoli se může v roce 2023 přidat. Máme před sebou dalších 365 dnů, v nichž budeme prosit za různé země, které nezávislost mají, ale i za ty, které o ni usilují anebo o ni mohou snadno přijít. Děkuji vám všem, kteří to berete vážně, že jako farnost můžeme být užiteční druhým, celému světu, a tím vlastně i sami sobě a generaci, která přijde po nás. Jsem a chci být v tom společně s vámi. Po celý rok.

P. Miler

Minule jsme si přiblížili některé prostředky našeho duchovního rozvoje. Podíváme-li se na druhou ze čtyř částí naší formace, a sice na tu intelektuální, je zřejmé, že jejím hlavním nástrojem je studium na Katolické teologické fakultě.

Studium teologie se historicky dělilo na dvě části. Nejprve část filosofických studií, která položila základ a aparát pro ta teologická. Zmíněný model stále často funguje; například v Římě. U nás není studium rozděleno na bakalářské a magisterské. Obdobně jako právníci nebo lékaři nastupujeme rovnou na pětiletý obor. Nicméně zmíněné tradiční rozdělení do jisté míry je stále pozorovatelné.

Během prvních dvou let je studium zaměřeno především na filosofii, církevní dějiny v celosvětovém i výhradně českém pojetí a na studium mrtvých jazyků. Teologie samotná a přidružené obory, jako je právo nebo pastorační, následují ve zbývajících třech rocích. Celým studiem postupuje od prvního do posledního roku biblistika.

Když tento text čtete, tak se právě nacházíme na začátku zkuškového období, které se rozprostírá přes část ledna a února. Seminární program v tomto čase doznává drobné úpravy a každý postupně absolvuje řadu zkoušek a zápočtů. Také rekolekce, které jsme si přiblížili posledně, se nekonají standardní víkendovou formou s hostem, ale každý z nás si zvolí svůj vlastní termín, kdy si sám rekolekci podle svého uspořádá. Což slouží mimo jiné jako příprava na službu, kdy si je třeba pravidelně dopřát den volna i den intenzivní modlitby.

Vrátíme-li se ke zkuškovému, tak je to zcela pochopitelně doba značně ambivalentní. Místa uvolněná, veselá, ale také schopná vzápětí být napjatou a dusnou. Není to ale jen kvůli stresu ze zkoušek. Na všech se podepisuje, že jsme spolu v semináři řadu měsíců bez větší pauzy, svoji roli také hraje pochmurné zimní počasí a tma.

Nejen, že je to normální, je to tak dobře. Je to prostor, kde se můžeme u sebe a u druhých setkat s lidstvem. Poznávat jeho krásu i porušení a odkrývat v něm stopu Toho, který jej stvořil ke svému obrazu. Kéž se i v právě začínajícím roce setkáváme se svým Otcem a nepřestáváme se učit o sobě samých a o Něm.

Jakub

KURÝR

Dnešním kurýrem se vracíme několik měsíců zpátky. Uveřejňovali jsme zde pozdravy a dopisy, adresované farnosti od vrcholných představitelů států a církví v rámci našeho projektu Modlitba za svět. Nyní přinášíme pohledy a pozdravy, které přišly od vás a zůstaly buď zapomenuty, nebo se pro ně od září nenašlo místo. Věříme, že v této sváteční době zahřejí nejen ty, kteří je posílali, ale zejména každého z nás, protože vzájemnost k těmto dnům určitě patří.

NORSKO – Šplouchání slané vody ve fjordu, křik racků a chladný vítr, jenž ošlehává naše tváře... Nad hlavami polární záře... Zdravíme vás všechny z našich cest po Skandinávii a posíláme pozdrav z Lofot.

Martin a Tomáš

RUŽOMBEROK – Posílám pozdrav z domoviny pana faráře. Je tu krásně, ale velké sucho. Poslední tři dny jsem putovala po planině na východ od Košic, ale Ružomberok je taková moje základna. Myslím na vás v modlitbách.

Klára B.

BERLÍN – Posíláme pozdrav z Berlína, z výstavy Donatella – mistra lineární perspektivy v reliéfu – viz Madona s Ježíškem na přední straně pohledu, něžná a melancholická.

Eva a Štěpán Šefrovi

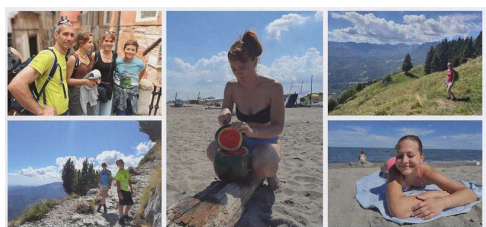
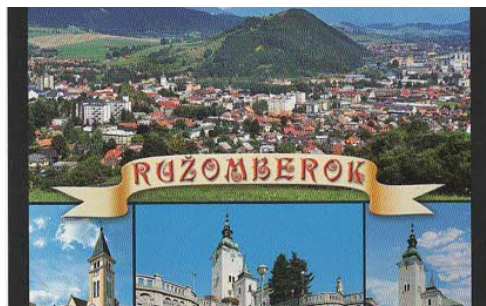
ITÁLIE – Posíláme pozdrav z Itálie. Vydali jsme se na dovolenou do nejdlehlší osady v Dolomitech, kam vede jen slepá lesní cesta, kde lišky dávají dobrou noc, v zimě loví vlci a napadne několik metrů sněhu. Odtud jsme obešli kousek hor, prolezli spoustu tunelů z první války, promokli v bouřce, zajeli se vykoupat v moři, přismahli se na slunci (ne všichni) a podívali se i do Benátek. Jelikož je bydlení v režii Koinonie Sv. Jana Křtitele, zašli jsme i na nedělní mši svatou... Pavel Kautský s rodinou

LÁZNĚ BĚLOHRAD – Pozdravuji z lázeňského pobytu v Bělohradu a vzpomínám.

Pavel (Novák)

SAINT-MARTIN-DE-RÉ – Posíláme vám srdečné pozdravy z dovolené na ostrově Ile de Ré. Vzpomínáme na celou farnost a těšíme se brzy na viděnou.

Zuzka a Olivier Trémouille

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Dánsko

2. ledna 2023 – 5. února 2023

Nikdy jsem v Dánsku nebyl a ani nevím, zda se mi do této skandinávské země ještě někdy podaří zavítat. Přesto při studiu základních informací o Dánském království, ale i o Dánech jako takových jsem nabyl dojmu, že jde o zemi snů, a to si dokonce myslí i většina obyvatel Dánska, což nevím, zda má v některé evropské zemi obdobu. Pro nás jako křesťany může být zajímavé, ale i zvláštní, že Dánsko – ač se navenek tak tváří – není nekonfesní zemí, ale naopak tradičně je stále očekáváno, že domorodý Dán či Dánka bude pokřtěný v dánské luteránské církvi, která je církví státní, což dokládá i to, že její oficiální hlavou je panovník, v současnosti dánská královna Margareta (neboli Markéta) II., která se po smrti anglické královny Alžběty stala nejdéle panující královnou na světě a nejdéle vládnoucím žijícím panovníkem v Evropě. Její královské heslo od roku 1972 zní: „*Guds hjælp, folkets kærlighed, Danmarks styrke*“ (Boží pomoc, láska lidu, síla Dánska), a stalo se také mottem pro celý lid. Celá církev má v rodné řeči pojmenování jako Folkekirken, tedy lidová neboli také národní církev a její vznik sahá k roku 1536, kdy se král Kristián III. přidal k německému luteránskému hnutí, nechal uvěznit všechny katolické biskupy, majetek katolické církve převedl pod správu dánské koruny, do liturgie zavedl lidovou řeč, a aby nebyl nijak závislý na cizím řízení, tuto luterskou formu křesťanství striktně oddělil i od německého vlivu a sám se prohlásil za hlavu církve, pozhnanou samotným Bohem. Katolická církev byla přímo zakázána a její šíření či působení v království sankcionováno trestem smrti. V roce 1682 sice došlo ke zmírnění a katolíkům se dovolilo vyznávat víru, nicméně stále zůstala zakázána konverze z luteránské víry na katolicismus a plnou náboženskou svobodu v zemi zaručila teprve ústava z roku 1849. Dodnes se však ke katolíkům nehlásí ani 1 celé procento a většinu z věřících či návštěvníků katolických bohoslužeb tvoří cizinci anebo rodiny, které vzešly z národnostně i konfesně smíšených manželství. Součástí království jsou i dvě relativně autonomní území, jejichž budoucnost hodně závisí na

tom, jak silné pouto je ke koruně na evropském kontinentu váže. Jedná se o Grónsko a Faerské ostrovy. Vývoj mírně naznačuje fakt, že obě území vystoupila z Evropské unie (resp. Grónsko ještě dříve z Evropského společenství), mají vlastní parlament a na Faerských ostrovech dokonce v roce 2008 vznikla i samostatná Faerská luterská církev, nezávislá na té dánské. Pokud k tomu připočteme znepokojující každoroční zprávy o množících se útocích formou střelby či bombových útoků zejména v hlavním městě Kodani, typická demokracie, svoboda i určité svobodomyšlné dodržování psaných či nepsaných pravidel mohou být v brzké době i v této zemi ohroženy. O Dánsku se někdy říká, že je křížencem německé disciplíny a skandinávské velkorysosti, což z něho činí velké lákadlo pro lidi, kteří se v létě během dovolené nebojí o něco chladnějšího počasí a chtějí prožít několik dnů loudáním po dánské krajině, lelkováním v typických dánských městečkách, obdivováním přírodních zajímavostí či návštěvou nesčetných historických památek. Ani není divu, že Dánsko dalo světu takové osobnosti, jako byli pohádkář Hans Christian Andersen, astronom Tycho Brahe nebo filozof Søren Kierkegaard či tenistka Caroline Wozniacki. A co je pravdy na rčení, že je někdo ožralý jako Dán? Dozvíte se první pondělní večer v našem bubeňeckém kostele.

Večer věnovaný Dánsku – 2. ledna 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za Dánsko; 18:15 prezentace základních informací (Tomáš Dynybyl), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavek)

Na této stránce se i v letošním roce představí lidé, kteří v našem společenství na sebe dobrovolně vzali organizaci anebo vedení některé z aktivit, probíhajících buď v kostele, anebo v komunitním centru. To bylo vybudováno jako zázemí pro nás všechny a jako jeden z mála církevních subjektů jsme prošli i přísným výběrovým řízením Evropské unie a na jeho finančně náročné vybudování jsme obdrželi nemalý příspěvek. Proto EU jako dárcce prostřednictvím pražského magistrátu pět let od dokončení monitoruje, nakolik je komunitní centrum využíváno přímo (tzn. setkávání v jeho prostorech) anebo nepřímo (tzn. akce v kostele, na zahradě, ale se zázemím v komunitním centru – kuchyň, nábytek, stolky, židle, toalety apod.). K tomuto důležitému monitoringu, jenž bude trvat do října 2024, slouží podpisové archy, které jsou při různých společných akcích nabízeny k podpisu. Velmi prosíme, abyste je neopomněli podepsat a abychom příspěvek EU nebo jeho část nemuseli po skončení 5 let vracet pouze proto, že jsme při dokladování našich komunitních akcí či aktivit nebyli důslední.

Protože se občas na mě obrácíte s otázkami, které se týkají právě jednotlivých aktivit, na začátku roku si dovoluji předložit zde shrnující seznam všech, kteří jsou si i přes svou velkou pracovní či rodinnou vytíženost vědomí toho, že nic se neudělá samo, a byli ochotni podílet se na organizaci živého křesťanského společenství v Bubenči. Kontaktní e-maily na ně naleznete na webových stránkách www.farnostbubeneč.cz.

Pastorační rada farnosti (funkční období 5 let od 21. 11. 2021)
předseda: P. Miloš SZABO, místopředseda: Jiří VÁCLAVEK

Ekonomická rada farnosti (funkční období 5 let od 15. 6. 2022)
předseda: P. Miloš SZABO, zapisovatel: Jan ŽDÁREK

Osoby zodpovědné za jednotlivé aktivity a oblasti farního života:
mše svatá pro děti/příprava materiálů:
Eva KLIČKOVÁ, **zástupce:** Daniela JENDROLOVÁ

ministranti: P. Miloš SZABO, **zástupce:** Teodor HELLER
varhaníci: Linda JURÁNKOVÁ, **zástupce:** František KOP
pěvecký sbor: Ondřej FAJSTAVR
žalmisté: Vojtěch OTRUBA
pomocníci Eucharistie: Martin DAMIAN
služba v sakristii: Mária DRATVOVÁ,
zástupce: Eva ŽALOUDKOVÁ
výzdoba kostela: Terezie SEDLÁČKOVÁ,
zástupce: Eva ŠEFROVÁ ČERVENÁ
technická správa kostela: Josef MÁRA,
zástupce: Radomír MARTINKA
úklid kostela: Jakub HANKIEWICZ,
zástupce: Eva ŽALOUDKOVÁ
farní charita: Anežka HOLEČKOVÁ,
zástupce: František HOLEČEK
návštěvy nemocných: Magdalena VODOVÁ
farní zahrada: Šárka KOPOVÁ, **zástupce:** Milena ANDRADE DNEBOSKÁ
náboženství dětí: Kristýna OTRUBOVÁ,
zástupce: Ilona WURMOVÁ
farní školka: Michaela ŽDÁRKOVÁ
biblický večer / asistence: Patrik BENDA,
zástupce: Kateřina TRLIFAJOVÁ
modlitba růžence: Karel ŽIŽKOVSKÝ,
zástupce: Marie BÍLKOVÁ
páteční nešpory: Josef DATEL, **zástupce:** Dagmar DYNBYLOVÁ
správce fary: Matej JENDROL
Modlitba za svět: P. Miloš SZABO,
zástupce: Jiří VÁCLAVEK
otevřený kostel: Veronika BENEŠOVÁ,
zástupce: Klára BENDOVÁ
pěší pouť: Klára BENDOVÁ
cyklovýlet: Ondřej BERÁNEK, **zástupce:** Ivana SVATOŠOVÁ
dívečí parta: Barbora Růžičková
farní web: Tereza HELLEROVÁ, **farní facebook:** Tomáš DOČKAL
časopis Gothard: František ŠTORM,
korektura: Vojtěch OTRUBA
vývěska u kostela: Barbora Růžičková,
zástupce: Adéla JAKOVCOVÁ
farní kronika: Štěpán DUHÁN, **zpracování:** Miroslav KUNŠTÁT
propagace farnosti: Tereza HELLEROVÁ,
zástupce: Jan KLIČKA
Koncert podané ruky: Václav SIBERA
Noc kostelů: Dagmar DYNBYLOVÁ,
zástupce: Veronika BENDOVÁ

Milí čtenáři, začátkem ledna se koná „nejtradičnější“ charitní akce, Tříkrálová sbírka, letos již po třiaadvacáté. V této novodobé podobě vyrazili koledníci poprvé do ulic a uliček, na náměstí, náměstíčka, do samot, vsí a vísek, v neposlední řadě pak do domácností ke konkrétním lidem v roce 2000 v olomoucké arcidiecézi. Mnoho vody v řekách a říčkách, potocích, potůčcích a bystřinách od té doby uplynulo, a Tříkrálová sbírka se stala největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice, do její organizace se každoročně zapojuje až 70 tisíc dobrovolníků, kteří za celou dobu existence vybrali více než 1,5 miliardy korun. Pořadatelem sbírky je Charita Česká republika.

Koledníky Tříkrálové sbírky potkáte v ulicích s pokladničkami od 1. do 15. ledna. Všechny pokladničky jsou zapečetěny a jejich čísla souhlasí s číslem kolednické průkazky, kterou má u sebe jeden z koledníků zodpovídající za určitou skupinu koledníků. V našem kostele se s koledníky setkáte minimálně po nedělních mších 8. a 15. ledna 2023.

Stejně jako v minulých letech je výnos sbírky rozdělen podle pevně daného klíče: 65 % vybraných prostředků se vrací subjektům, které je vykoledovaly (v našem případě tedy naše farnost). 10 % putuje na zahraniční humanitární pomoc, 15 % na diecézní záměry, což je pro letošek jednak výstavba komunitního centra sv. Anežky (určeného rodinám v nepříznivé sociální situaci), jednak podpora chudých rodin a obětí domácího násilí v Uzbekistánu a Kyrgyzstánu. 5 % výtěžku využije na své další projekty Charita Česká republika, 5 % tvoří zákonné režie sbírky.

Na schválení našich záměrů na využití podílu z vybrané částky zatím čekáme, nicméně pokud vše dopadne dle očekávání, připravujeme pro vás krásné a duchaplné akce.

Jaký je letošní záměr tříkrálové sbírky za naši farnost? Co dalšího pro vás připravujeme? Bude letos materiální sbírka? Pokud ano, koho letos podpoříme? A co na to strom splněných přání? Dočtete se dalším čísle.

František a Anežka

P.S.: Pokud chcete na Tříkrálovou sbírku přispět z tepla domova, můžete využít tento QR kód, který naskenujete do své mobilní bankovní aplikace. Kód platí po celý leden.

A pokud chcete letos po dvouleté odmlce navštívit tříkrálový průvod s velbloudy, je možné navštívit akci spojenou s žehnáním koledníků. Průvod vychází od kostela sv. Tomáše na Malé Straně, a to zhruba v 15:30. Trasa pak vede přes Karlův most na Staroměstské náměstí.

QR Platba

4. ledna 2023**161. OLEJ A CHLĚB***Leviticus, kap. 24*

Teprve po výkladu předchozích kapitol knihy Leviticus se nám pomalu uzavírá jednotná myšlenka, kterou můžeme postupně skládat z jednotlivých teoretických nařízení, umístěných v této knize na první pohled či přečtení nesourodě vedle sebe. Neschopnost ostatních jazyků plně vystihnout obsah hebrejského výrazu pro svatost, jenž v sobě zároveň zahrnuje čistotu, oddělení, vyvolení i dokonalost, nám komplikuje pochopení toho, proč cokoli nečistého nemůže přistoupit blíže před Svätého Hospodina, anebo i toho, proč by službu na svatém (rozuměj také čistém nebo odděleném) místě nemohl konat kdokoli. Ke svatému místu se pak v kontextu již probraných kapitol přirozeně váže svatá (neboli zasvěcená) osoba se svatými rouchy a rovněž svaté (neboli Bohem a Bohu zasvěcené) dny v roce. A pochopitelně také svaté (v překladech často označované rovněž jako čisté) nádoby a pokrmy, včetně oleje a chlebě, používaných při bohoslužbě. Tedy svatém (odděleném, dokonalém) kultu.

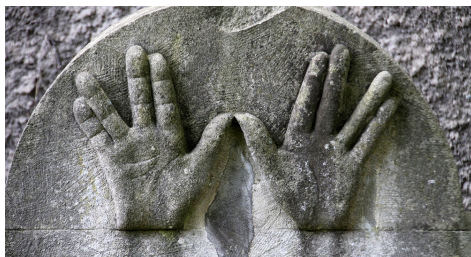
11. ledna 2023**162. MILOSTIVÉ LÉTO***Leviticus, kap. 25*

Stokrát opakované klišé o přísném starozákonním Bohu a dobrotivém novozákonním Ježíši nabourává správná četba, výklad i pochopení biblického textu, v němž nechybí jak přísný Ježíš, doprovázený asketickým až neúprosným Janem Křtitelem, tak Bůh, Hospodin Izraele, jenž se slitovává nad těmi, kteří se různým způsobem proviní proti jeho požadavkům. Vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona je sankcionováno smrtí. To stále zůstává v platnosti, i když ta ztráta života není myšlena zde na zemi, ale ve věčnosti. Těžkým hříchem, tedy vědomým a dobrovolným přestoupením Božích požadavků, se připravujeme o stav blaženosti čili o nebe. V době před Kristem tato ztráta života byla

často přenesena do ztráty svobody: takový člověk přicházel o půdu, o majetek, stával se dobrovolně anebo soudním příkazem otrokem. Bůh však zároveň zasahuje proti lidské krutosti a tzv. spravedlnosti, protože každému, i tomu největšímu provinilci, dává několik dalších šancí. I to je smysl a význam biblického milostivého léta.

18. ledna 2023**163. POŽEHNÁNÍ A KLETBY***Leviticus, kap. 26*

Podstatnou součástí smlouvy Hospodina s vyvoleným lidem, neboli svatým národem, jenž je určen k trvalé čistotě, jsou příslibení i sankce. Tedy požehnání a zlořečení, pod nimiž se rozumí vyslovené určení ke stavu štěstí a naopak neštěstí. V jedné z posledních kapitol knihy Leviticus nalezneme klauzule s obecnou platností. Bohu záleží na každém člověku, na jeho životě, na jeho věčnosti, chce mu dát svůj svatý podíl, a proto mu prostřednictvím Mojžíše sděluje své představy o správném životě, ale rovněž to, co se stane, pokud to člověk dobrovolně odmítne. Nejde o vyhrožování, v naléhavosti této kapitoly lze postřehnout vybízení a výzvu, aby to člověk nevzdával, aby nepodléhal domněnce, že už tato cesta na zemi je cílem, ale aby ten svůj cíl uchovával ve své mysli. Lidu vyvolenému nebo chceme-li oddělenému od zbytku národů ke svatosti slibuje svou přítomnost a pomoc, protože On jako neviditelný právě skrze tento vyvolený lid se chce nechat poznat ve své podstatě a posléze i ty ostatní přivést k sobě. Což se naplňuje v Ježíši Kristu, který nás posílá se stejným požehnáním (ale i zlořečením) až do posledních končin země.

Obřad svatého přijímání je v původních jazycích stejně jako v církevní latině nazván výrazem vyjadřujícím společenství, které spolu komunikuje, tedy *communio*. Podle biblických slov, v nichž je vyjádřeno Ježíšovo přání, ba dokonce rozkaz, jde o společenství mezi Bohem a člověkem, nikoli jako jednotlivcem, ale jako lidským druhem. Jednotlivec nepřijímá Ježíše Krista ani pro své zásluhy (vzpomeňme na slova, která říkáme těsně před svatým přijímáním: „Pane, nejsem hoden...“), ani pro své vlastní posvěcení, ale právě proto, aby svým posvěcením získal větší přibuzenství a podobnost Kristu, který pak v něm a s ním půjde i tam, kam bych bez svatého přijímání nikdy nešel: navazovat kontakt s druhými, oslovovat laskavě i ty, kteří jsou zlí, riskovat odmítnutí i posmívání, být aktivní v šíření Božího království skrze církev, jejíž jsme součástí.

Po svatém přijímání se má každý přijímající na několik minut ztišit a pohroužit do osobní modlitby, v níž za tento dar poděkuje a také poprosí o posilu právě v té oblasti, pro kterou a do které Ježíše potřebuje, protože bez něho by to nezvládl. Je nikoli nevhodné, ale přímo výsměchem Bohu, pokud někdo ještě s hostií v ústech mává na ty, kteří sedí v lavicích anebo stojí v průvodu, nebo dokonce cítí nutkavou potřebu ihned něco důležitého říct. Už ve Starém Zákoně se věřící učí, že je čas mluvit a čas mlčet. Teď je ten čas mlčet.

První musí přijímat vždy kněz. A protože i on obdržel v eucharistii dar, platí i pro něho potřeba a nutnost na chvíli se ztišit, sklonit a uvědomit si, co se i v jeho životě právě odehrálo. Knězi, který sám přijímá jako automat, bude těžko někdo věřit, že právě prožil důvěrné setkání se svým Mistrem a Pánem.

Po knězi přijímá jáhen, po něm přísluhující, a pak teprve ostatní, kteří se už ve chvíli, kdy začne kněz podávat ministrantům, začínou přibližovat k místu, kde se svatě přijímání podává. Sluší se a patří, aby lidé čekali na Pána, a nikoli aby Pán, jehož kněz drží, čekal na lid. I v tom bychom se tedy mohli trochu posunout a změnit. Co když se kněz s eucharistií nakonec otočí a odejde? Právě proto, že jsme nebyli tam, kde jsme měli čekat.

Přijímá-li někdo svatě přijímání do ruky, nastavuje dlaň, pod níž má druhou, tedy nikdy si hostii nebere dotýčný z rukou kněze sám, má ji od něho obdržet. Podává-li se svatě přijímání namáčením hostie do proměněného vína, přijímáme-li tedy Tělo Páně společně s jeho Krví, nikdy se nepřijímá do ruky, ale vždy do dostatečně pootevřených úst.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

163. Když podávání svatého přijímání skončí, zbude-li proměněné víno, vypije ho sám kněz hned všechno u oltáře; pokud však zbudou proměněné hostie, buď je přijme u oltáře, nebo je odnese na místo určené k uchovávání eucharistie.

Po návratu k oltáři kněz posbírá částechy, pokud se vyskytnou, a potom, stoje u oltáře nebo u abaku, očistí patěnu nebo ciborium nad kalichem. Potom čistí kalich a říká přitom potichu: *Přijetí svátosti tvého těla a krve...*, a vytře jej purifikátorem. Očištěné nádoby, pokud se čistily u oltáře, odnáší přísluhující na abak. Nádoby k očištění, zvláště když je jich více, se mohou ponechat na korporálu vhodně přikryté na oltáři nebo na abaku a mohou se vyčistit hned po mši, když je propuštěn lid.

164. Kněz se pak může odebrat k sedadlu. Všichni mohou nějakou chvíli setrvat v po-

svátném mlčení nebo zpívat žalm či jiný chvalozpěv nebo hymnus.

165. Potom kněz vstojе obrácen k lidu u sedadla nebo u oltáře se sepjatýma rukama říká: *Modleme se, a s rozpjatýma rukama říká modlitbu po přijímání. Před touto modlitbou se může zachovat krátká chvíle mlčení, jestliže nebyla už po přijímání. Na konci modlitby lid zvolá: Amen.*

Otevření nového Řetězového mostu přes Vltavu

3.–4. listopadu 1841

(dokončení slavnostního projevu Nejvyššího purkrabí hraběte Karla Chotka a popis následujících ceremonií)

str. 57 – slp. 2

A konečně právě proto nemohou žádná slova, pronesená při první procházce po novém mostě, plodu této mírové doby, být šťastněji zvolena než srdečné zvolání: „Ať žije Jeho Veličenstvo, náš milovaný císař Ferdinand!!!“ Po vícekrát opakovaných, ba jednohlasných ovacích, které se šířily podél nábreží až k obloukům Kamenného mostu a byly nadšeně opětovány obecenstvem nacházejícím se na obou ostrovech, vystoupili měšťanství zastupitelé královského hlavního města Prahy. Nejstarší z nich pak tlumočil Jeho Excelenci panu Nejvyššímu purkrabí díky veškeré obce za dílo, které uvedl v život: city měšťanstva pak vyjádřil básní v českém jazyce, za níž pan Nejvyšší

str. 58 – slp. 1

purkrabí poděkoval proslovem proneseným v tomtéž zemském jazyce. Jiná báseň, předaná následně panu Nejvyššímu purkrabí od privilegovaného měšťanského sboru, vyjádřila tytéž pocity a úmysly. Pan c. k. apelační rada a pražský starosta pan Josef Müller pak v čele městských zastupitelů předal panu hraběti Josefu Thunovi diplom čestného občana

města, jakož i báseň, jež dílo pana hraběte připomněla v krátkých, leč srdečných a jeho zásluhám zcela přiměřených verších. Tyto projevy úcty pak pan hrabě opětoval s tím, že je mu ctí být příslušníkem obce s tolika vysokými úctyhodnými muži. S obvyklou dobromyslností a skromností pak poznamenal, že jeho zásluhy

str. 58 – slp. 2

o most nemají být připomínány na úkor ostatních zasloužilých mužů. Na téžze místě pak byl předán stavebníkovi mostu panu Vojtěchu Lannovi diplom čestného hejtmána a panu stavebnímu inženýrovi Schnirchovi diplom čestného nadporučíka privilegovaného ozbrojeného měšťanského sboru. A jako zvláštní upomínku na tento slavnostní den a výraz díky za prozíravost a zdatnost přidali zastupitelé města panu stavebnímu inženýrovi ke zmíněnému diplomu i zvláštní stříbrný pohár.

Po těchto okamžicích dokládajících hluboce zakořeněný smysl pro pospolitost a snahu usilovat o dobro vydalo se shromážděné obecenstvo směrem k malostranskému jezdu na most. Vpředu kráčeli dělníci, další část průvodu pak uváděl kočár s Jeho c. k. Výsostí panem arcivévodou, doprovázeným panem Nejvyšším purkrabím. Před nimi jeli koňmo

str. 59 – slp. 1

příslušníci měšťanského střeleckého sboru, za nimi pak pěšmo i v kočárech následovali členové stavebního ředitelství, přítomní akcionáři a další pozvaní čestní hosté, a na závěr pak v ostrém pochodu se zvonícími ostruhami pražské ozbrojené sbory. Na Újezdě se pak uskupili do útvarů, v nichž setrali do chvíle, kdy Jeho c. k. Výsost arcivévoda Štěpán, Jeho Excellence pan Nejvyšší purkrabí, pan hrabě Josef Thun a ostatní účastníci slavnosti opustili prostranství mostu. Poté se jim poštěstilo, že byli, zvláště ti v předních řadách stojící, pozdraveni Jeho c. k. Výsostí a odměněni uznalými slovy o jejich vzhledu a odhodlání. Následně pak všechny sbory před Jeho císařskou Výsostí defilovaly a pochodovaly zpět na most, který tak do jisté míry znovu obstál ve zkoušce: sbory totiž most přecházely v pochodovém kroku, zatímco jej stále zatěžovaly davy přítomných přihlížejících.

foto: Mgr. Štěpán Duhán
transliterace, transkripce a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Příprava k manželství / 3. 1. 2023

Na svatbu se mnozí připravují několik měsíců a mají o ní své vlastní představy, často tolik odlišné od představy rodičů těch, kterých se svatba týká. Na manželství se však mají připravit páry nikoli podle svých vlastních představ, ale v souladu s tím, jak manželství chápe Bůh a jak nám ho ve svém Slově představuje již celá tisíciletí. V Bubenči se přípravy na manželství konají v třídlílných cyklech, přičemž zájemci mohou být nejen ti, kteří už jsou pro něj pevně rozhodnutí, nebo dokonce ti, kteří už mají téměř všechno připravené k svatbě, ale i ti, kteří s někým vážně chodí a uvažují anebo se aspoň ptají, zda tento stav chtějí změnit na stav trvalý. První ze svatogothardských cyklů v roce 2023 začíná v lednu a končí v březnu, jedná se o jeden večer měsíčně, každý na jiné téma. Další cyklus začínáme opět v dubnu.

Žehnání vody, křídý a kadidla / 6. 1. 2023

Jedná se o tříkrálové požehnání – podle starobylé tradice totiž přinesli Ježíšovi do Betléma mudrci z Východu tři dary: zlato, kadidlo a myrhu. A domů do svých vlastí si nesli poznání Boha, jenž svou Láskou zachraňuje nejen židovský lid, ale kohokoli, kdo upřímně Boha hledá a bude otevřený pro to, co mu bude chtít zjevit. Tyto královské dary zastupuje právě kadidlo, protože jeho dým pro zapalání stoupá nahoru a mnohá náboženství v tom vonném dýmu spatřovala modlitbu lidí, stoupající do nebes k Bohu. Křída je typicky západokřesťanským zvykem, protože o tomto svátku se konala a někde stále konají žehnání prýtků. Touto požehnanou křídou si mohou lidé napsat veřeje svých dveří symbolickým rokem a počátečními písmeny jmen tří mudrců. A voda je zase východokřesťanským symbolem tohoto svátku, protože v Orientu je tato slavnost propojena i s připomínkou Ježíšova křtu v Jordáně.

Úklid kostela po Vánocích / 10. 1. 2023

Bez vánočních stromků, betléma a koled by ani náš kostel nebyl tím útulným a příjemným místem, kam nejen my věřící, ale i další obyvatelé Bubenče rádi během svátečních dnů přicházejí. Zatímco Štědrý den je ještě součástí adventního období a Vánoce začínají teprve večer po setmění a východu první hvězdy, vánoční doba končí nedělí po Třech králich, kdy si připomínáme Ježíšův křest v Jordáně. To je poslední neděle, kdy se v kostele mohou zpívat vánoční písně, a rovněž vánoční stromky po těchto nedělních bohoslužbách pohasnou. Následuje úklid: je potřeba vynesť stromky, pečlivě zabalit každou figurku z betléma a celý kostel vysát nejen od jehličí, ale také umýt od prachu či bláta.

Aby tam pár lidí nemuselo být dlouho do noci, velmi prosíme, abyste přišli v hojném počtu. I kdybyste odnesli pouze jednu krabici s figurkami, někomu ušetříte pět minut a o tento čas bude moci i on odejít dříve domů. Za pomoc děkujeme, děláme to pro sebe a pro celou naši farní komunitu.

Příprava k biřmování / 15. 1. 2023

Této svátosti se říká svátost dospělosti, protože o jejím přijetí by už neměl rozhodovat rodič, ale samotný kandidát, ale i proto, že uvědomělé přijetí darů Ducha Svatého, jehož přislíbil Ježíš svým učedníkům v kterékoli době, může způsobit odhodlání žít křesťanství nikoli jako dítě, které k tomu vedou či nutí rodiče, ale samostatně jako zralý muž či žena. Hájit svou víru, hájit Boha, hájit církve. To je někdy hodně náročné, možná až natolik, že někdo ani neví, zda to chce. Příprava k biřmování je určena pro každého dospělého (od 17 let), jenž sice byl někdy připravován k přijetí Eucharistie i svatě zpovědi, ale ještě nebyl biřmován a o Bohu či svém vztahu k němu aspoň přemýšlí. Jednou měsíčně se scházíme v neděli odpoledne, abychom konkrétní téma probrali, prodiskutovali a promodlili. A je docela možné, že někdo z těch, kdo tento cyklus devíti nedělních hodiněk absolvuje, se nakonec rozhodne přijmout i samotnou svátost biřmování. A někdo možná také ne. Příprava je tedy otevřená i pro ty, kteří v tom nemají jasno.

Koncert podané ruky / 22. 1. 2023

Všichni víme, jak je náročné opět navázat kontakt a vztah s někým, s kým se naše společné cesty rozešly, nemluvě o tom, že bychom se opět měli milovat jako nejbližší lidé. To, co si umíme nebo neumíme představit v malém, v ještě mnohem větší míře platí pro velká společenství, která se v dávné historii rozešla a dlouhá stáletí to vypadalo, že už nikdy k sobě nenajdou cestu. Přitom každá církev mluví o tom, že má či chce následovat Ježíše Krista, jenž za jednotu svých učedníků položil život a prosí je v slzách, aby byli jedno. Proto bychom měli hledat cestu, jak se aspoň potkat, jak a za jakých okolností si sednout vedle sebe a v obyčejných chvílích se na sebe pousmát a pozdravit se. Tradiční koncert podané ruky po několikaletém strachování z epidemii opět v plné sestavě nabídne tuto možnost. Nevíme, kdo přijde z pozvaných křesťanských sborů či církví, které působí na Praze 6, víme však, že budeme připraveni jim podat ruku. A navíc si společně můžeme vyslechnout kvalitní hudbu v podání Lindy Juránkové (hra na varhany) a manželů Siberových (zpěv), které letos doplní i Pavel Škrna na saxofon. Přijďte prožít nedělní večer tak, jak to k neděli patří.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý 17:30
 středa 17:30
 čtvrtek 6:30
 pátek 17:30
**neděle 9:00
 10:30**

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru pondělí 18:30
modlitba růžence úterý 17:00
biblický večer středa 18:30
modlitba nešpor pátek 17:00
náboženství dětí skupina A: úterý 15:00
 skupina B: úterý 16:00
 skupina C: úterý 17:15

AKCE MĚSÍCE

1. 1. 2023	slavnost Panny Marie, Matky Boží (9:00; 10:30)
2. 1. 2023	Modlitba za Dánsko (18:15)
3. 1. 2023	příprava k manželství I. (18:30)
6. 1. 2023	slavnost Zjevení Páně (17:30)
7. 1. 2023	úklid kostela (8:00)
8. 1. 2023	Tříkrálová sbírka (9:00, 10:30)
10. 1. 2023	odklizení vánoční výzdoby (18:30)
15. 1. 2023	příprava k biřmování 1 (15:00)
15. 1. 2023	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
15. 1. 2023	setkání s rodiči prvokomunikantů (17:30)
19. 1. 2023	zasedání Ekonomické rady farnosti (18:00)
22. 1. 2023	Koncert podané ruky (17:00)
25. 1. 2023	zasedání Pastorační rady farnosti (17:30)
26.–28. 1. 2023	ikonopisecký kurz
29. 1. 2023	žehnání svíců prvokomunikantům (10:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně. Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variační symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- c) charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

†ubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč
 Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
 e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com
 IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
 farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968
 www.farnostbubeneč.cz FB: Farnost Bubeneč